

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 80.

Elleve Session.

52de Møde.

Lørdagen den 10de Marts.

(Fortsat.)

Hjerring (fortsat): Dette beklager jeg nu meget, — det vil ikke sige, at jeg beklager Ministerkabinetet i og for sig, men jeg beklager, at Ministerkabinetet er indtraadt saa sildigt, at derved Finantslovens grundige Behandling i Landstinget er bleven en Umulighed, idetmindste gennem et Udvalg. Man kan nu vistnok sige, at der heller ikke er nogen Nødvendighed derfor, eftersom der ikke af Folkethinget er foretaget væsentlige Forandringer i Forslaget, saaledes som det blev forelagt af Regjeringen. Det skal jeg nu i det Hele taget villig indrømme; men det er jo dog aabenbart ikke blot de Poster, hvori der er foretaget Forandringer, at Landstinget kunde have Grund til at undersøge. Der kunde jo maaskee under de forhaandenværende Omstændigheder være Anledning til andre Undersøgelser, f. Ex., hvorvidt Continuiteten er bevaret o. desl. Fremdeles er det jo muligt, — jeg kan ikke sige Noget derom, og jeg troer ikke der er mange af de ærede Medlemmer, der kunne sige det med Sikkerhed — at hvis Landstinget havde Tid til at undersøge alle Underbilagene o. s. v., der da vilde findes Poster, som efter dets Mening kunde trænge til en nyere Belysning og maaskee kræve Ændringer; fort: der kunde være undladt flere Ting, som Landstinget maaskee vilde ansee for nødvendige. Det er altsaa ikke blot til de Forandringer, der ere foretagne i

Finantsloven, men ligesaa fuldt til Unbladessen af Forandringer, at der kunde være at tage Hensyn. Nu er det imidlertid nødvendigt, at Landstinget holder sig alene til Forandringerne, da det ikke kan skænke denne Sag nogen dybtgaaende Undersøgelse. Da det altsaa ikke er min Hensigt at anbrage paa Medsættelsen af et Udvalg, medens jeg dog antager jeg, at det ret vel kan blive muligt at foretage Ændringer, uden derfor at gjøre det umuligt, at Finantsloven kan komme ud i rette Tid, skal jeg nu tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa de Punkter i Finantsloven, hvori der i Folkethinget er foretaget Forandringer, og som derfor muligviis kunde give Anledning til Ændringer fra Landstingets Side, uden at jeg dog derfor angaaende noget bestemt Punkt vil forpligte mig til sely at stille Ændringsforslag; min Hensigt er som sagt blot at henlede Opmærksomheden paa, at der i disse Punkter er foretaget Forandringer, og at der for saavidt muligviis kunde være Tale om at stille Ændringsforslag.

Under Nr. 3 i § 3 (Anhang A., Sp. 862) findes et Punkt, som de Herrer jo alle kjende tilstræffeligt; det er nemlig de 15,000 Rd., som indkomme fra de juridiske Embeder, i hvilke vedkommende Embedsmænd sættes paa fast Gage. Den samme Post findes under Justitsministeriet § 9 under B. f., hvor der staaer: „Herunder 15,000 Rd. til de Embedsmænd, der i Finantsaarets Løb sættes paa fast Gage. Den fastsatte Gage ansees som foreløbig, indtil den ved Lov er endelig bestemt.“ Det er nu en Sag, som aabenbart ifølge sin Natur